

Gaa med paa Lunden...!

5/7-66 Den første revy-cabaret i Horsens i mange aar gjorde lykke trods visse mangler

Værtsparet Käthe og Gunnar Kirkeby fortjener al mulig paa-skønnelse for deres bestræbelser for at gøre „Lunden“ til smilets domæne. I de gode, gamle dage var „Lunden“ — dengang dog især „Folkets Lund“ — et fristed for det folkelige humør. Det kan den blive igen, naar revy-cabaret'en „Som man behager“, som havde premiere i aftes, bliver lidt bedre rigget til.

Horsens byraad var ganske solidt repræsenteret blandt publikum, der iøvrigt talte kendte og glade Horsensborgere.

Nægtes kan det ikke, at det er fænomenet Peter Kitter, der bærer forestillingen, men omkring denne super-stjerne roterer flere kloder, der alle er befolkede med en udpræget sans for det folkelige og det populære. Man skal altsaa ikke vente sig en „langhaaret“ revy. Man skal i det hele taget ikke vente sig noget. Man skal bare gaa paa „Lunden“ for at tilbringe et par timer i uhøjtideligt og uforpligtende selskab, og hvis man har lidt sangstemme, bør man følge opfordringen til at synge med paa refrænerne. Saa har man gode chancer for at faa en aften ud af det — ja, ligefrem for at more sig.

Ganske vist er det ikke en moderne, satirisk revy, man overværer. Det er revy, og det er cabaret. Det er baade det ene og det andet. Det er en række solistnumre af uensartet beskaffenhed — fra det jævreste folkelige til det meget raffinerede. Hovedsagen er, at forestillingen hænger sammen. Det kommer den nok til, naar den første lampefeber er overstaaet. Der var lidt knas i den i aftes, men naar nu revyens uensartede kræfter bliver rystet mere sammen, skal det nok gaa. Og saa maa der ogsaa gerne ske en vis lokalisering af teksterne. Det venter publikum.

Som sagt: Peter Kitter fører an i løjerne, og uden ham gik det slet ikke. Hans Shakespeare-parodi og hans satire over livet paa Det kgl. Teater er simpeltthen smaa perler af cabaretkunst. Man skrupgriner.

Et par særdeles folkelige komikere er d'hr. Tage Peters og Kaj Nesdam. Det er næsten helt rørende, hvor de hæger om de gamle minder fra 20-ernes sommerrevyer. Der mangler bare en duet a la Schiøler Linck og Carl Fischer. — Den kunne blive go', for begge har det rette folkelige tone og evnen til at omsætte det i latterbar mønt.

Den søde og sjøve Rita Stegger gør, hvad hun kan, for at sætte ekstra pep paa forestillingen, men hun kunne fortjene nogle bedre tekster. Helst aktuelle. Hun kan minde om Lily Broberg i de unge aar, og maaske naar hun lige saa vidt, for der er baade irodighed (omend

ikke korporligt), charme og humor i pigen.

Hvad er en revy uden dans? Den lysblonde og pikante Cat Brynir sørger for denne del af forestillingen. Hun er ikke alene teknisk dygtig, der er ogsaa noget af en trolld i hende, og i alle hendes entreer fornemmer man sansen for det satiriske. Hendes numre er baade dristige og elegante, og saa er de tilmed selvkomponerede. Det er ikke laante fjer.

„Som man behager“ er i tre afdelinger, kun med korte pauser. Efter premieren i aftes fandt man ud af, at man faktisk havde moret sig, men det kan altsaa blive endnu bedre, og „Lunden“ kan med lidt held gaa hen og blive et øst- og midtjysk forlystelsescentrum.

Kapelmester Egon Husted og hans orkester fortjener at nævnes for mosæk skal der jo til, og Husted gør sine ting godt.

Der blev leet og klappet meget paa „Lunden“ i aftes. Restauratør Kirkeby har anskaffet sig et særligt humørbarometer, og udsigten i dag lyder paa „smukt“.